

3

MOSZKOWSKI

**MIĘDZYNARODOWY KONKURS MUZYKI POLSKIEJ
IM. STANISŁAWA MONIUSZKI W RZESZOWIE**

**THE STANISŁAW MONIUSZKO INTERNATIONAL
COMPETITION OF POLISH MUSIC IN RZESZÓW**

2019

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Instytut muzyki i tańca

Filharmonia Podkarpacka
im. Artura Malawskiego w Rzeszowie

© DUX, DUX 1655, 2019

NAGRANIE ZREALIZOWANO W SALI KONCERTOWEJ FILHARMONII PODKARPACKIEJ IM. ARTURA MALAWSKIEGO W RZESZOWIE 20-27 PAŹDZIERNIKA 2019 ROKU.
RECORDED AT THE CONCERT HALL OF THE ARTUR MALAWSKI PODKARPACKA PHILHARMONIC IN RZESZÓW 20-27 SEPTEMBER 2019.

MALGORZATA POLAŃSKA, MICHAŁ SZOSTAKOWSKI REŻYSERIA NAGRANIA | RECORDING SUPERVISION & SOUND ENGINEERING

IGOR SZYMAŃSKI MASTERING | MASTERING

PIOTR DROŻDZIK ZDJĘCIA | PHOTOS

RAFAŁ DYMERKI PROJEKT GRAFICZNY, SKŁAD | GRAPHIC DESIGN, PAGE LAYOUT

BRYGIDA BŁASZCZYK-PODHAJSKA KOORDYNACJA I REDAKCJA | COORDINATOR & EDITOR

DUX RECORDING PRODUCERS

MORSKIE OKO 2, 02-511 WARSAW, POLAND | WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL

MIĘDZYNARODOWY **KONKURS MUZYKI POLSKIEJ**
IM. STANISŁAWA MONIUSZKI W RZESZOWIE
THE STANISŁAW MONIUSZKO INTERNATIONAL
COMPETITION OF POLISH MUSIC IN RZESZÓW **2019**

MAURYCY MOSZKOWSKI

(1854–1925)

PAVEL DOMBROVSKY fortepian | piano

DANIEL ZIOMKO fortepian | piano

ADAM PIÓRKOWSKI fortepian | piano

ERYK PARCHAŃSKI fortepian | piano

ANDRIUTI-SHEMCHUK PIANO DUO

NOVI PIANO DUO

EFFIMERO DUO

WIRTUOZ WDZIĘKU MAURYCY (MORITZ) MOSZKOWSKI (1854–1925)

Fakt, że rodzice Maurycyego Moszkowskiego pochodzili z Górnego Śląska (z miasteczka Pilica niedaleko Zawiercia), nie miał chyba żadnego znaczenia dla jego późniejszych losów, urodził się bowiem i wychowywał w zupełnie innym środowisku – we Wrocławiu, mieście pełnym, jakbyśmy to dziś powiedzieli, ofert edukacyjnych i kulturalnych. Nie inaczej było w Dreźnie, dokąd rodzina przeniosła się z jedenastoletnim Maurycym, od paru lat już uczącym się w domu gry na fortepianie. Konserwatorium w Dreźnie było pierwszym etapem jego usystematyzowanej nauki, a gdy miał piętnaście lat, wyjechał do Berlina (pod opieką starszego brata, Aleksandra, później znanego literata i satyryka) i tam studiował u największych ówczesnych autorytetów kompozycję i orkiestrację, doskonalić cały czas umiejętności pianistyczne, a przy okazji zostając niezłym skrzypkiem – tę sztukę opanował w stopniu pozwalającym na grę w pierwszych skrzypcach berlińskich orkiestr. Od 1873 roku zaczął z coraz większym powodzeniem występować jako pianista w Berlinie i okolicach, a już dwa lata później dostąpił wielkiego zaszczytu i jako pianista, i kompozytor, bowiem mógł zagrać w Weimarze swój własny koncert fortepianowy wraz z Franzem Lisztem – w wersji na dwa fortepiany co prawda, prawykonanie wersji z orkiestrą odbyło się 14 lat później...

Można te dwa wydarzenia uznać za znamienne. Moszkowski pozostał w pamięci potomnych jako wybitny wirtuoz i autor niezliczonych kompozycji na fortepian,

wśród nich wiele było nadzwyczaj popularnych, żyjących w aranżacjach na rozmaite zestawy instrumentów, a w wersji oryginalnej służących do efektownych popisów, podczas gdy to, co jego zdaniem udawało mu się najlepiej, czyli kompozycje orkiestrowe, dopiero niedawno i powoli zaczęły, po stuletniej przerwie, znów trafiać do repertuarów. Ten pierwszy, wczesny koncert fortepianowy autor wprawdzie oceniał nisko, twierdząc z właściwym sobie sarkazmem, że dobrze sprawdził się jako podkładka pod stołek przy fortepianie, jednak następną próbę w tej formie (II Koncert fortepianowy E-dur op. 59 z 1897 roku, dedykowany Józefowi Hofmannowi) uważał za swoje największe osiągnięcie.

Tymczasem, jeszcze nie skończywszy studiów, zaczął uczyć w berlińskim konserwatorium i koncertować w całej Europie. Bywał też w Warszawie, pierwszy raz w 1879 roku i recenzje zebrał w zasadzie pochlebne, gdyby nie liczyć pewnych wątpliwości co do interpretacji Chopina, a mianowicie „Sonata op. 58 w traktowaniu p. Moszkowskiego oschłtem i mechanicznym straciła cechy utworu Szopena [...] *Etudy* [...] (E dur i Gis mol) o ile w nich szło o wykazanie świetnej gimnastyki palców, nie pozostawiały nic do życzenia, ale na próżno szukalibyśmy tam myśli, na której są budowane” (*Kurier Warszawski* z 24 listopada 1879 r.). Już wtedy Chopina należało grać w Warszawie tylko w jeden, ściśle określony sposób. Krytycy nie zrozumieli też wiele z fantazji *Islamey* Bałakierewa – i to też nie dziwi. Wypada

jeszcze dodać, że na jednym z warszawskich koncertów Moszkowski grał na cztery ręce (prawdopodobnie była to suita *Aus aller Herren Länder* op. 23) z młodzieńcem o nazwisku Paderewski i ten, gdy już był autorytetem, wyrażał się o interpretacjach Moszkowskiego całkiem inaczej niż tamci krytycy.

Kariera pianistyczna nie trwała długo. Około 1885 roku dolegliwości neurologiczne sprawiły, że musiał koncertowanie znacznie ograniczyć, poświęcając czas nauczaniu, komponowaniu i dyrygenturze. W 1887 roku spędził więcej czasu w Londynie, gdzie prezentował swoje dzieła orkiestrowe i został członkiem honorowym Royal Philharmonic Society, a dwa lata później wybrano go członkiem rzeczywistym berlińskiej Akademii Sztuk. Przeprowadził się w 1897 roku do Paryża jako sławny i bogaty nauczyciel fortepianu, kompozycji i orkiestracji, przyjmując w następnych latach mnóstwo uczniów, spośród których najbardziej znani pianiści to Józef Hofmann, Vlado Perlemuter, Joaquín Turina i Wanda Landowska, a orkiestracji uczył się Thomas Beecham (jeszcze wtedy nie sir Thomas, tytuł odziedziczył w 1916 roku). Zmieniło się to w roku 1908. Komponował wprawdzie i wtedy, i później, przede wszystkim utwory fortepianowe (ale i suity orkiestrowe, operę i muzykę baletową – wszystkie doceniane i wykonywane), lecz ze zdrowiem było coraz gorzej, więc ograniczył kontakty ze studentami, aż przestał nauczać zupełnie, zwłaszcza że młodzież domagała się studiowania kompozycji zgodnie z nowymi modami, a tego zamierzania Moszkowski nie podzielał. Od lat w separacji z żoną, przybity śmiercią córki, popełnił na dodatek

błąd biznesowy – sprzedał prawa do swoich kompozycji, a gotówkę ulokował w obligacjach gwarantowanych przez rządy cesarzy Niemiec, Rosji i Austro-Węgier. Około 1918 roku wrócił więc do stanu majątkowego z okresu studiów w Berlinie, czyli chronicznego braku pieniędzy, teraz jeszcze z pokaźnymi i rosnącymi długami. Byli uczniowie, szczególnie Józef Hofmann i Bernhard Pollack, który sławę zdobył jako lekarz, nie jako pianista, nie zostawili go w potrzebie, organizując pod koniec 1924 roku wielki koncert w Carnegie Hall i uzyskany w ten sposób dochód, równowartość ponad pół miliona dzisiejszych złotych, przekazali na spłatenie długów i utworzenie funduszu powierniczego. Bardziej skorzystali na tym żona i syn, bowiem Moszkowski zmarł na raka żołądka trzy miesiące później.

Kompozycje przedstawiane przez uczestników konkursu należą w większości, ze względu na jego pianistyczno-kameralny charakter, do tej części dorobku Maurycego Moszkowskiego, którą on sam traktował w sposób utylitarny – bądź jako źródło pewnych dochodów (istniało wówczas wielkie zapotrzebowanie na średnio trudny, a przyjemny w odbiorze repertuar fortepianowy, nadający się do muzykowania w domu, na dwie lub cztery ręce), bądź jako materiał szkoleniowy i popisowy dla bardzo zaawansowanych. Regularnie tworzył i wydawał rozmaite tańce, *Klavierstücke*, *morceaux* o różnej trudności – jego katalog liczy ponad dwieście takich utworów, pojedynczo i w zestawach tematycznych. Często były to autorskie transkrypcje fragmentów dzieł orkiestrowych, a oprócz tego inni muzycy aranżowali je według potrzeb, więc wydane i będące w użyciu dawniej

i teraz wersje trudno zliczyć. Wydawał też zbiory wyrafinowanych etud, z którymi mogli się mierzyć tylko najlepsi pianiści.

Etuda koncertowa Ges-dur op. 24 nr 1 jest autorską transkrypcją jednej z trzech etud napisanych na fortepian i orkiestrę w roku 1880, a więc w czasach rozkwitu kariery pianistycznej kompozytora, wydanych w zbiorze *Drei Konzertetüden. Étincelles op. 36 nr 6* (*Allegro scherzando*) to część wydanej w 1886 roku zbioru *Huit morceaux caractéristiques* i utwór, podobnie jak poprzedni, stawiający duże wymagania techniczne przed pianistą. Dalej następują dwie etudy – **Etuda Des-dur op. 72 nr 12** i **as-moll op. 72 nr 13**, pochodzące ze zbioru piętnastu etud wydanego w 1903 roku z podtytułem *Per aspera ad astra*, dedykowanego Aleksandrowi Michałowskiemu; wydając ten zbiór Moszkowski określił się jako spadkobierca i nowoczesny kontynuator szkoły Carla Czernego (oczywiście tej przeznaczonej dla bardzo zaawansowanych), której zasady przekazał mu w Berlinie uczeń Czernego, Theodor Kullak, podczas nauki w jego Neue Akademie der Tonkunst.

Tańce hiszpańskie na fortepian na cztery ręce op. 12 to chyba najbardziej popularna z popularnych kompozycja Moszkowskiego. Powstała w 1876 roku i niezwłocznie wydana, pozwoliła młodemu człowiekowi stanąć na nogi finansowo. Jeśli wierzyć wielokrotnie publikowanym i cytowanym wspomnieniom, pierwszym recenzentem był równie wtedy ubogi student Ksawery Scharwenka, który po przegraniu wszystkich tańców stwierdził, że lepiej byłoby jednak pożyczyc jakieś pieniądze, aby to dzieło nie musiało powstawać. Opinia

bardzo zdecydowana, ale trzeba pamiętać, że i bracia Scharwenkowie byli znani z niekonwencjonalnego poczucia humoru. Hiszpańskie zainteresowania pojawiały się w twórczości Moszkowskiego jeszcze wiele razy, choćby w następnym zbiorze – **Album Espagnol na fortepian na cztery ręce op. 21**, wydanym w roku 1879, o podobnym charakterze i przeznaczeniu. Oba te zbiory liczą po pięć części, których tytuły zmieniały się w kolejnych wydaniach i nawiązują rzeczywiście do niezbyt wyszukanych wyobrażeń, jakie o muzyce hiszpańskiej miała wtedy berlińska publiczność, co nie umniejsza wcale ich walorów – jeśli zapomnimy na chwilę, jak naprawdę powinno wyglądać bolero czy flamenco.

Wreszcie następują dwie początkowe części zbioru **Quatre morceaux na skrzypce i fortepian op. 82**, pochodzącego z roku 1909, a więc z okresu, gdy nie powstawały już utwory obliczone na szybki efekt finansowy – najpierw *Les Nymphes* z liryczną, choć zakłócaną przez skrzypcowe *capriccioso* melodią, a potem *Caprice*, pastisz fragmentu barokowej suity, w środkowej części potraktowanej manierą romantyczną.

Charakter przedstawionych na płycie utworów kameeralnych, chyba najlepiej oddaje fragment recenzji Władysława Bogusławskiego z koncertu w Warszawie 7 lutego 1890 roku, w którym Moszkowski wystąpił jako dyrygent i kompozytor. Przy okazji, recenzent określił swój stosunek do twórczości Zygmunta Noskowskiego: „Umie on mniej od Noskowskiego [...] ale jak tamten pragnąłby, żeby go w każdym dziele podziwiano, tak ten usiłuje, żeby tego nikt nie spostrzegł. Świetny stylistą, władający formą z szykiem i elegancją Francuza, Moszkowski

podą najsuchszą rzecz tak ponętnie, że publiczność ani się spostrzeże, że wysłuchała... fugi. [...] Kiedy dzięki koncertom symfonicznym zapoznaliśmy się naprzód z Suitą orkiestrową olśniewającą barwnym kolorytem, z *Pochodem (Cortège)* rozsnuwającym całe bogactwo charakterystycznego obrazu – talent Moszkowskiego

odstąpił się przed wszystkimi w całym swoim wdzięku. Wdzięk – to może najwłaściwsza definicja jego natury” (*Tygodnik Ilustrowany*, 22.02.1890 nr 8).

Brygida Błaszczyk-Podhajska

A VIRTUOSO OF CHARM MAURUCY (MORITZ) MOSZKOWSKI (1854–1925)

The fact that Maurycy Moszkowski's parents hailed from the small locality of Pillica, near Zawiercie (in today's Silesian Province), did not seem to have much relevance for his life, as he was born and brought up in Breslau (present-day Wrocław), a city that offered a wide range of educational and cultural opportunities. It was no different in Dresden, where the family moved when Maurycy was eleven years old, already having several years of piano studies behind him. The Dresden Conservatory was the first stage of his systematic musical education. At the age of 15, he went to Berlin under the guidance of his elder brother Aleksander, a future well-known writer and satirist, and continued his studies there in composition and orchestration with some of the household names of the time. He also perfected his skills in both piano and violin performance, achieving such a high level of mastery in both instruments

that he served as first violinist in Berlin orchestras and, from 1873 onwards, gave highly acclaimed concerts as a pianist in Berlin and its environs. In 1875, he was honoured to perform his own First Piano Concerto in B minor, Op. 3, together with Franz Liszt, in a transcription for two pianos at a concert in Weimar. The work's version with orchestra had its premiere 140 years later.

Moszkowski has remained in the memory of successive generations as an outstanding virtuoso and composer of a profusion of works for piano. Many of them have achieved enormous popularity and are performed as virtuoso displays, both in their original versions and in arrangements for various instrumental combinations. Moszkowski's orchestral compositions, which he himself considered to be of his best, have only recently started to enter concert repertoires after a lapse of a century. In fact, he did not think too highly

of his First Piano Concerto, dating from 1874, claiming with his characteristic sarcasm that the work's score proved useful as a mat for under the piano stool, whereas the Second Piano Concerto in E major, dating from 1897 and dedicated to Józef Hofmann, was considered by Moszkowski as his supreme achievement.

While still a student, Moszkowski started teaching at the Berlin Conservatory and gave concerts across Europe. After his first concerts in Warsaw, in 1879, he received fairly favourable reviews, with the exception of certain reservations from critics concerning his interpretations of Chopin. The daily "Kurier Warszawski" wrote on 24 November, 1879: "The Sonata, Op. 58 was given a dry and mechanical reading by Moszkowski, being thus deprived of the characteristics of Chopin's music [...] while the Etudes in E major and G sharp minor left nothing to be desired as far as demonstrating excellent fingerwork was concerned but one would search in vain for the ideas, upon which these etudes were built."

Evidently, already by that time, Chopin's music was required to be performed in Warsaw in a specific, clearly defined way. Moreover, and also unsurprisingly, the critics did not understand much of Moszkowski's interpretation of Balakirev's fantasy *Islamey*. It is worth adding that in one of his Warsaw concerts, Moszkowski most probably performed the suite *Aus aller Herren Länder*, Op. 23, for four hands, with none other but Ignacy Jan Paderewski. Years later, having achieved popularity and the status of great authority, Paderewski spoke of Moszkowski's interpretations quite differently than the critics quoted above.

Moszkowski's pianistic career did not last long. Due to the neurological problems which had started to trouble him around 1885, he had to considerably cut down his concert schedule, focusing instead on teaching, composing and conducting. In 1887, he visited London, where he presented his orchestral works and became an honorary member of the Royal Philharmonic Society. Two years later, he was made a full member of the Academy of Arts in Berlin. In 1897, he moved to Paris as a famous and rich teacher of piano, composition and orchestration, his roster of students in subsequent years including the pianists Józef Hofmann, Vlado Perlemuter, Joaquín Turina, and Wanda Landowska, and the conductor. From 1908 onwards, his health began to deteriorate. He continued to compose, primarily for piano, also orchestral suites, ballet music and an opera (all highly acclaimed and performed), but he had to limit his contacts with students. With the passing of time, he stopped teaching altogether, prompted by the fact that budding composers wanted to be taught in line with new trends, of which Moszkowski was not fond.

Living for years in separation from his wife, and cast in despair after the death of his daughter, Moszkowski's situation got worse as a result of an unfortunate business deal – the sale of the copyright to his music and the purchase of bonds guaranteed by the governments of the emperors of Germany, Russia and Austro-Hungary. Around 1918, his financial status was the same as during his Berlin studies, namely a chronic shortage of money, with his huge

debt steadily growing. His former students, notably Józef Hofmann and Bernhard Pollack, who had established a reputation as a doctor and not a pianist, did not leave him in need. Towards the end of 1924, they organized a gala concert for Moszkowski at Carnegie Hall. The proceeds from the event, which amounted to about 120, 000 US dollars in today's value, went to the repayment of his debts and the creation of a trust fund. It was Moszkowski's wife and son who benefited from it, as the composer died three months later of stomach cancer.

The compositions presented by the participants in the Stanisław Moniuszko International Polish Music Competition belong mostly, due to the event's focus on piano chamber music, to that part of Moszkowski's output which he himself treated in an utilitarian manner, as the source of reliable income, as teaching material or as pieces allowing those more advanced to demonstrate their skills. Generally speaking, there was great demand at the time for works placing average difficulties on performers, and ear-catching pieces for two or four hands suitable for music-making at home. Moszkowski regularly composed and published various dances, *Klavierstücke*, and *morceaux* of different level of difficulty. His catalogue contains over two hundred such compositions, either single pieces and in thematic collections. Many of them are Moszkowski's own transcriptions of fragments from his orchestral works. In addition, other musicians arranged them according to their needs, and so it is impossible to define the number of such works that were in use in the past and are used at

present. Furthermore, Moszkowski's oeuvre also contains collections of sophisticated etudes that can be performed only by high-calibre pianists.

The Concert Etude in G flat major, Op. 24 No. 1 is Moszkowski's own transcription of one of the three etudes for piano and orchestra written in 1880, namely at the height of his concert career. They were published in the collection *Drei Konzertetüden. Étincelles, Op. 36 No. 6 (Allegro scherzando)* comes from the 1886 collection *Huit morceaux caractéristiques*. Both pieces place very high technical demands on performers.

The following two etudes: **in D flat major, Op. 72** and **in A flat minor, Op. 72 No. 13**, come from the collection of 15 etudes published in 1903, subtitled *Per aspera ad astra*, dedicated to Aleksander Michałowski. In publishing the collection, Moszkowski described himself as an heir and modern continuator of Carl Czerny's school (naturally, the one for most advanced students), which he learnt from Czerny's student, Theodor Kullak, during his studies at the Neue Akademie der Tonkunst in Berlin.

Spanish Dances for piano four hands, Op. 12 is by far the most popular of Moszkowski's compositions. Written in 1876 and published immediately afterwards, it allowed the young composer to stand on his own two feet. The oft-quoted accounts of the time have it that the work's first critic was Xaver Scharwenka, then a poor student. Having played through all the dances at the keyboard, he was said to have remarked that the composer should have borrowed some money rather than writing the piece. A highly resolute opinion,

though it should be remembered that the Scharwenka brothers were known for their unconventional sense of humour.

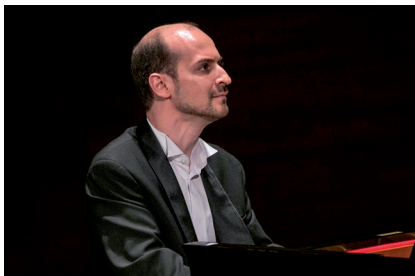
Spanish themes continued to appear many times in Moszkowski's music, as in the following collection – **Album Espagnol for piano four hands, Op. 21** (1879). Both compositions are of a similar character. Each falls into five sections, which had different titles in subsequent editions and refer to the rather vague ideas of Spanish music from members of the Berlin public. This in no way belittles the merits of the music, as long as one forgets for a while what the bolero or flamenco are all about.

The CD is rounded off by the first two works from the collection **Quatre morceaux for violin and piano, Op. 82**, dating from 1909, a period when Moszkowski no longer composed music in order to gain instant financial reward. *Les Nymphes*, with its lyrical melody, albeit disturbed by a violin *capriccioso*, is followed by *Caprice*, a pastiche of a fragment of a Baroque suite, treated in a Romantic manner in the middle section.

The character of the compositions featured on this recording is perhaps best described in a review by Władysław Bogusławski of a concert in Warsaw on February 7, 1890, during which Moszkowski conducted his own works. The critic used the occasion to define his opinion about the music of Zygmunt Noskowski: "He [Moszkowski] is less able than Noskowski [...] but while Noskowski desires to be admired in every piece, Moszkowski endeavours for no-one to notice. An excellent stylist, wielding form with flair and French elegance,

Moszkowski is able to project something that is as dry as can be in such an enticing manner that the audience fails to realize that what they listened to was a fugue. [...] When due to the symphonic concerts we first became acquainted with the *Orchestral Suite*, with its dazzling, colourful timbre, and the *Cortège*, displaying the whole richness of the composer's characteristic imagery – Moszkowski's talent revealed itself to everyone in all its charm. Charm – is perhaps the most fitting definition of the composer's nature." ("Tygodnik Ilustrowany", 22 February 1890, No. 8).

Brygida Błaszczuk-Podhajska
Translated by Michał Kubicki

PAVEL DOMBROVSKY fortepian | piano (Rosja | Russia)

W 1999 roku ukończył Szkołę Muzyczną Gniesinych w Moskwie pod kierunkiem Wiery Nosiny. W tym samym roku wstąpił do Konserwatorium Moskiewskiego do klasy Lwa Naumowa. Konserwatorium ukończył w 2004 roku z wyróżnieniem, a następnie rozpoczął studia poddyplomowe u Andrieja Diewa. Pianista zwyciężył w Otwartym Konkursie Młodych Pianistów w Petersburgu (1996) i dwukrotnie w Międzynarodowym Forum Muzyki: w Atenach (1996) i Paryżu (1998). Jest także laureatem Międzynarodowego Konkursu im. Aleksandra Skriabina w Moskwie (nagroda specjalna, 2000), Międzynarodowego Konkursu Pamięci Władimira Horowitza w Kijowie (2001), Międzynarodowego Konkursu im. Marguerite Long i Jacques'a Thibauda w Paryżu (2004) oraz Grand Prix Międzynarodowego Konkursu im. Milija Bałakierewa w Krasnodarze (2006). Wziął także udział w XII Międzynarodowym Konkursie im. Piotra Czajkowskiego

w Moskwie (2002), gdzie otrzymał wyróżnienie. Artysta koncertował w wielu ośrodkach muzyki europejskiej: w Rosji, Grecji, Polsce, na Ukrainie, w Belgii, Holandii, Austrii, Niemczech, we Włoszech i w Wielkiej Brytanii. Został zwycięzcą w swej kategorii Międzynarodowego Konkursu Muzyki Polskiej w Rzeszowie (2019).

He completed the Gnssins Special Music School in 1999, where he studied under Vera Nossina. In the same year, he enrolled on the Moscow State Conservatory as a student of Prof. Lev Naumov, graduating with distinction in 2004. He went on to complete postgraduate studies at the Moscow Conservatory with Andrei Diev. He won the Second Open Competition for Young Pianists in Saint Petersburg in 1996. He won the International Music Forums in Athens (1996) and Paris (1998). He also won an honourable mention and a special prize at the Second International Scriabin Competition in Moscow in 2000. He was a laureate of the Fourth International Horowitz Competition in Kiev in 2001. He was given an honourable mention at the Twelfth International Tchaikovsky Competition in Moscow in 2002, was a laureate of the International Competition Margaret Long – Jacques Thibaud in Paris in 2004 and won the Grand Prix of the Second International Balakirev Competition in Krasnodar in 2006. Dombrovsky has given concerts in Russia, Greece, Poland, Ukraine, Belgium, the Netherlands, Austria, Germany, Italy, France, and the United Kingdom. In 2019 he won in its category at the International Competition of Polish Music in Rzeszów.

DANIEL ZIOMKO fortepian | piano (Polska | Poland)

Absolwent studiów magisterskich (dyplom z wyróżnieniem) w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (klasa Waldemara Wojtała). Obecnie jest studentem studiów doktoranckich na macierzystej uczelni. Koncertował w Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie, siedzibie Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach i Filharmonii Bałtyckiej. Koncertuje również jako kameralista, będąc członkiem tria fortepianowego. Uczestniczył w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Jarosława Drzewieckiego, Bernda Goetzke, Andrzeja Jasińskiego, Ivana Klánskýego, Wierę Nosinę, Piotra Palecznego, Alexandra Peskanova i Andrzeja Tatarskiego. Brał także udział w kursie mistrzowskim odbywającym się w ramach 71. Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach-Zdroju.

Do jego najważniejszych osiągnięć należą: II nagroda na XV Ogólnopolskim Turnieju Pianistycznym im. Haliny

Czerny-Stefańskiej w Żaganiu, I nagroda na III Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym w Szczecinie, I nagroda w VII Międzynarodowym Konkursie Giovani Musicisti – Città di Treviso i tytuł laureata Estrady Młodych podczas 50. Festiwalu Pianistki Polskiej w Słupsku.

He gained his Master's degree (a diploma with distinction) from the Academy of Music in Gdańsk, where he studied with Waldemar Wojtal and he is now continuing his music education for a doctoral degree at the same institution. He has appeared in concert at such venues as the Fryderyk Chopin Museum in Warsaw, the Concert Hall of the Polish National Symphony Orchestra in Katowice and the Baltic Philharmonic Hall in Gdańsk. He has taken part in master classes conducted by such artists as Jarosław Drzewiecki, Bernd Goetzke, Andrzej Jasiński, Ivan Klánský, Vera Nosina, Piotr Paleczny, Alexander Peskanov and Andrzej Tatarski. He has also taken an active part in the master class at the Seventy-First International Chopin Festival in Duszniki-Zdrój.

His most notable achievements have been the Second Prize at the Fifteenth Halina Czerny-Stefańska National Piano Contest in Żagań in 2010, the First Prize at the Third National Piano Competition in Szczecin in 2013, the First Prize at the Seventh International Competition 'Giovani Musicisti – Città di Treviso' in Treviso, Italy in 2015 and the 'Estrada Młodych' ('Youth Stage') Award at the Fiftieth Festival of Polish Piano Music in Słupsk in 2016.

ADAM PIÓRKOWSKI fortepian | piano (Polska | Poland)

Absolwent Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (klasa Kordiana Góry), którą ukończył z wyróżnieniem w 2017 roku. Obecnie jest studentem studiów doktoranckich w klasie Elżbiety Pasierowskiej-Kołodziej. Artysta został laureatem wielu nagród, w tym: III nagrody w Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie (2018), III nagrody w Międzynarodowym Konkursie im. Stasysa Vainiunasa w Wilnie (2018), II nagrody i nagrody specjalnej w III Międzynarodowym Bałtyckim Konkursie Pianistycznym w Gdańsku. Pianista uczestniczył w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez takich pedagogów, jak Wojciech Świątała, Piotr Paleczny, Philippe Giusiano, Katarzyna Popowa-Zydroń, Kevin Kenner, Dang Thai Son, Dina Yoffe.

Muzyk występował m.in. w Filharmonii Bałtyckiej, Studiu Koncertowym Radia Gdańsk, Filharmonii

Narodowej czy Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie. Realizuje się również jako kameralista, występując w duecie fortepianowym z Mikołajem Sikałą. Pianista był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, rektora macierzystej uczelni oraz Marszałka Województwa Pomorskiego.

He completed with distinction the Academy of Music in Gdańsk in 2017, where he studied with Kordian Góra and he continues his music education at the doctoral level with Elżbieta Pasierowska-Kołodziej in the same institution. The artist has won numerous competition prizes, including the Third Prize at the Fryderyk Chopin National Piano Competition in Warsaw in 2018, the Third Prize at the Stasys Vainiunas International Competition in Vilnius, Lithuania in 2018 and the Second Prize in addition to a special prize at the Third International Baltic Piano Competition in Gdańsk. Piórkowski has also perfected his skills at a number of master classes led by such eminent teachers of piano as Wojciech Świątała, Piotr Paleczny, Philippe Giusiano, Katarzyna Popowa-Zydroń, Kevin Kenner, Dang Thai Son and Dina Yoffe.

He has performed at such venues as the Baltic Philharmonic Hall in Gdańsk, the Concert Studio of Radio Gdańsk, the National Philharmonic Hall in Warsaw and the Fryderyk Chopin Museum in Warsaw. He is also a chamber musician performing in a piano duo with Mikołaj Sikała. He has won scholarships awarded by the Minister of Culture and National

Heritage, the Minister of Science and Higher Education, the Vice-Chancellor of the Stanisław Moniuszko Academy of Music in Gdańsk and the Marshal of Pomorskie Voivodeship.

ERYK PARCHAŃSKI fortepian | piano (Polska | Poland)

Uczeń Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Ludomira Różyckiego w Kielcach w klasie Artura Jaronia. Artysta jest laureatem pierwszych nagród w XXIII Ogólnopolskim Turnieju Pianistycznym im. Haliny Czerny-Stefańskiej (Żagań), XIV Ogólnopolskim Forum Młodych Instrumentalistów im. Antoniego i Karola Szafranków (Rybnik) oraz XX Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym (Konin), a także Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Petera Toperczera (Koszycy) i VIII Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Maurycego Moszkowskiego „Per Aspera ad Astra” (Kielce). Ponadto zdobył

II nagrodę na Międzynarodowym Konkursie „Kaunas Sonorum” (Kowno), XV Ogólnopolskim Festiwalu Pianistycznym „Chopinowskie Interpretacje Młodych” w Koninie-Żychlinie i XV Konkursie Pianistycznym im. Haliny Czerny-Stefańskiej i Ludwika Stefańskiego w Płocku. Z kolei na I Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim „Gloria Artis” w Wiedniu otrzymał Grand Prix.

Za osiągnięcia artystyczne w roku szkolnym 2017/2018 otrzymał Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Dwukrotnie zakwalifikował się do programu stypendialnego przy Urzędzie Marszałkowskim w Kielcach.

He is a student of the Ludomir Różycki State Music School Complex in Kielce in Artur Jaroń's class. The artist has won the first prizes at the Twenty-Third Halina Czerny-Stefańska National Piano Contest in Żagań, the Fourteenth Antoni and Karol Szafranek Forum for Young Instrumentalists in Rybnik, the Twentieth National Piano Competition in Konin, the Peter Toperczer International Piano Competition in Košice, and the Eighth Maurycy Moszkowski International Piano Competition PER ASPERA AD ASTRA in Kielce. Parchański has also won the second prizes at the International Competition 'Kaunas Sonorum' in Kaunas, Lithuania, the National Piano Festival 'Chopinowskie Interpretacje Młodych' ('Chopin's Youth Interpretations') in Konin-Żychlin and the Fifteenth Halina Czerny-Stefańska and Ludwik Stefański Piano Competition in Płock. In addition to these honours, he was awarded the Grand Prix at the First International Chopin Competition 'Gloria Artis' in Vienna.

In recognition of his artistic achievements, he received the scholarship from the Minister of Culture and National Heritage for the academic year 2017/2018. He has also been a double winner of Świętokrzyskie Voivodeship's scholarship programme intended for students of vocational schools affiliated to the Marshal's Office in Kielce.

ANDRIUTI-SHEMCHUK PIANO DUO

(Rumunia / Ukraina | Romania / Ukraine)

Alina ANDRIUTI-SHEMCHUK fortepian | piano

Ivan SHEMCHUK fortepian | piano

Alina Andriuti-Shemchuk i Ivan Shemchuk rozpoczęli studia w 2013 roku w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie fortepianu Jarosława Drzewieckiego. W tym samym czasie stworzyli duet fortepianowy, który koncertował w Polsce,

we Włoszech, w Rumunii, Mołdawii i na Słowacji. Muzycy również brali udział w konkursach, w których sięgnęli m.in. po I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie „Music Seasons in Copenhagen” (2014), Grand Prix w Międzynarodowym Konkursie „Music without Limits” w Druskiennikach (Litwa, 2015) oraz I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie „Art Duo” w Pradze (2015).

Alina Andriuti-Shemchuk and Ivan Shemchuk began their piano studies with Jarosław Drzewiecki at the Feliks Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz in 2013. At about the same time, they created a piano duo and have performed together in Poland, Italy, Romania, Moldova and Slovakia. As a duo, they have also taken part in a number of competitions winning the First Prize at the International Competition 'Music Seasons in Copenhagen' in 2014, the Grand Prix at the International Competition 'Music Without Limits' in Druskininkai, Lithuania in 2015 and the First Prize at the International Competition 'Art Duo' in Prague in 2015, in addition to other awards and accolades.

NOVI PIANO DUO (Polska | Poland)

Anna WIELGUS fortepian | piano

Grzegorz NOWAK fortepian | piano

Novi Piano Duo zainicjowało działalność w 2018 roku, a tworzą je absolwenci krakowskiej Akademii Muzycznej. Anna Wielgus ukończyła w 2016 roku studia magisterskie w klasie fortepianu Marioli Cieniawy-Puchały oraz kameralistyki Janiny Baster i Sławomira Cierpika. Brała udział w wielu kursach mistrzowskich, kształcąc się między innymi u Andrzeja Jasińskiego, Anny Malikovej, Olgi Łazarskiej, Paula Badury-Skody, Jonathana Anera i Pascala Le Corre'a. Jest dwukrotną stypendystką Centrum Edukacji Artystycznej.

Grzegorz Nowak ukończył studia w klasie fortepianu Stefana Wojtasa i Piotra Machnika oraz w klasie kameralistyki Danuty Mroczek-Szlezer, Sławomira Cierpika i Bartłomieja Kominka. W ramach kursów mistrzowskich współpracował z takimi pedagogami, jak Wojciech

Światała, Ewa Bukojemska, Eugen Indjic, Dina Yoffe, Jerzy Sterczyński i Tamas Ungar. Novi Piano Duo prowadzi ożywioną działalność koncertową w Polsce i za granicą. W 2018 roku duet zdobył Grand Prix w Międzynarodowym Konkursie Duetów Fortepianowych „Lions Club” w Monako. Obecnie zespół doskonali swoje umiejętności na macierzystej uczelni pod kierunkiem Bartłomieja Kominka. Zespół zdobył wyróżnienie w Międzynarodowym Konkursie Muzyki Polskiej w Rzeszowie (2019).

The Novi Piano Duo made their debut in 2018. The ensemble is made up of graduates of the Academy of Music in Kraków. Anna Wielgus studied piano with Mariola Cieniawa-Puchała and chamber music with Janina Baster and Sławomir Cierpik, and she got her Master's degree in 2016. She has taken part in numerous master classes conducted by such eminent musicians as Andrzej Jasiński, Anna Malikova, Olga Łazarska, Paul Badura-Skoda, Jonathan Aner and Pascal Le Corre. She has twice won a scholarship from the Centrum Edukacji Artystycznej (Artistic Education Centre).

Grzegorz Nowak studied piano with Stefan Wojtas and Piotr Machnik and chamber music with Danuta Mroczek-Szlezer, Sławomir Cierpik and Bartłomiej Kominek. As part of master classes, he has cooperated with such distinguished music personalities and teachers as Wojciech Światała, Ewa Bukojemska, Eugen Indjic, Dina Yoffe, Jerzy Sterczyński and Tamas Ungar. The Novi Piano Duo have a busy concert schedule that takes them to the venues throughout Poland and beyond. In 2018, they won the Grand Prix at the International Piano Duo

Competition 'Lions Club' in Monaco. They are currently perfecting their skills under the guidance of Bartłomiej Kominek at their alma mater. The ensemble received an honourable mention at the International Competition of Polish Music in Rzeszów (2019).

EFFIMERO DUO (Polska / Izrael | Poland / Israel)

Marta SIKORA skrzypce | violin

Itamar PRAG fortepian | piano

Duet został założony przez polską skrzypaczkę, Martę Sikorę i Itamara Praga – izraelskiego pianistę. Marta Sikora rozpoczęła edukację muzyczną w wieku siedmiu lat. Jej nauczycielami byli Arkadiusz Kubica, Bartosz Bryła, Bartek Nizioł, Wanda Wiłkomirska, Leonidas Kavakos, Kati Debretzeni i Gil Shaham. Obecnie kończy studia w Szkole Muzycznej Buchmanna-Mehty w Tel Awiwie pod kierunkiem Eyala i Yaira Kless. Jest laureatką

I nagrody organizowanego przez swoją uczelnię konkursu. Artystka była przez dwa lata członkiem Gertler Quartet, a także izraelskich orkiestr – filharmonicznej i barokowej. Itamar Prag pierwsze lekcje gry na fortepianie pobierał w wieku dziewięciu lat u Hany Shalgi w Konserwatorium w Giwatajim i kontynuował je w Liceum Artystycznym im. Thelmy Yellin. Jest laureatem III nagrody Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Illzach (Francja) oraz konkursu Szkoły Muzycznej Buchmanna-Mehty. Effimero Duo koncertowało w całym Izraelu, m.in. w Tel Awiwie (w Sali Koncertowej Clairmont), Eshkol (Instytut Pais), w Netanji, a także w Muzeum Sztuki Ein Harod.

The Effimero Duo is an ensemble created by Marta Sikora, a Polish violinist and Itamar Prag, an Israeli pianist. Sikora began her musical studies in Poland at the age of 7 and has worked with such teachers as Arkadiusz Kubica, Bartosz Bryła, Bartek Nizioł, Eyal and Yair Kless, Wanda Wiłkomirska, Leonidas Kavakos, Kati Debretzeni and Gil Shaham. She is currently studying for her Master's degree at the Buchmann-Mehta School of Music, Tel-Aviv University under professors Eyal and Yair Kless. She has been a member of the Gertler Quartet for two years. She has also received the First Prize at the Buchmann-Mehta School of Music Chamber Competition. She has performed as a member of Israeli philharmonic and baroque orchestras. Itamar Prag began his music education when he was 9 years old at the Givatayim Conservatory of Music under the guidance of Ms Hana Shalgi. He continued his musical studies at

the Thelma Yellin High School of the Arts. He has won the Third Prize at the Eighteenth Illzach International Chamber Music Competition and the Buchmann-Mehta School of Music Chamber Competition. As the Effimero Duo, Marta Sikora and Itamar Prag have performed in recitals around Israel, including performances at the Clairmont Concert Hall in Tel Aviv, the Ein Harod Museum and the Pais Institute in Eshkol, and Netanya.

Biographical notes translated by *Adam Zbyszewski*

MAURYCJ MOSZKOWSKI (1854–1925)

- ① Etiuda koncertowa Ges-dur op. 24 nr 1
Concert Study in G flat major, Op. 24 No. 1 6:35
- ② Étincelles. Allegro scherzando
op. 36 nr 6 | Op. 36 No. 6 2:32
- ③ Etiuda Des-dur op. 72 nr 12
Etude in D flat major, Op. 72 No. 12 1:50
- ④ Etiuda as-moll op. 72 nr 13
Etude in A flat minor, Op. 72 No. 13 4:20

Tańce hiszpańskie na fortepian na cztery ręce op. 12
Spanish Dances for piano four hands, Op. 12

- ⑤ Allegro brioso 1:50
- ⑥ Moderato 4:38
- ⑦ Con moto 2:40
- ⑧ Allegro comodo 2:59
- ⑨ Bolero 2:43

Album Espagnol na fortepian na cztery ręce op. 21
for piano four hands, Op. 21

- ⑩ Allegro moderato 2:51
- ⑪ Vivace assai 2:04
- ⑫ Con moto 3:41
- ⑬ Moderato e grazioso 3:39

Quatre morceaux na skrzypce i fortepian op. 82
for violin and piano, Op. 82

- ⑭ Les Nymphes 5:38
- ⑮ Caprice 3:22
- ⑯ Melodie 5:55
- ⑰ Humoresque 4:57

Pavel DOMBROVSKY fortepian | piano ①**Daniel ZIOMKO** fortepian | piano ②**Adam PIÓRKOWSKI** fortepian | piano ③**Eryk PARCHAŃSKI** fortepian | piano ④**ANDRIUTI-SHEMCHUK PIANO DUO** ⑤–⑨

Alina Andriuti-Shemchuk,
Ivan Shemchuk – fortepian | piano

NOVI PIANO DUO ⑩–⑬

Anna Wielgus,
Grzegorz Nowak – fortepian | piano

EFFIMERO DUO ⑭–⑰

Marta Sikora – skrzypce | violin
Itamar Prag – fortepian | piano

Total time: 62:27

MOSZKOWSKI

MOSZKOWSKI

MAURYCY MOSZKOWSKI (1854–1925)

①	Concert Study in G flat major, Op. 24 No. 1	6:35
②	Étincelles. Allegro scherzando, Op. 36 No. 6	2:32
③	Etude in D flat major, Op. 72 No. 12	1:50
④	Etude in A flat minor, Op. 72 No. 13	4:20
⑤–⑨	Spanish Dances for piano four hands, Op. 12	14:50
⑩–⑬	Album Espagnol for piano four hands, Op. 21	12:15
⑭–⑰	Quatre morceaux for violin and piano, Op. 82	19:52

Total time: 62:27

Pavel DOMBROVSKY piano ① Daniel ZIOMKO piano ② Adam PIÓRKOWSKI piano ③

Eryk PARCHAŃSKI piano ④ ANDRIUTI-SHEMCHUK PIANO DUO ⑤–⑨

NOVI PIANO DUO ⑩–⑬ EFFIMERO DUO ⑭–⑰

Nagrania zrealizowano podczas I edycji Międzynarodowego Konkursu Muzyki Polskiej im. Stanisława Moniuszki w Rzeszowie (20–27 września 2019). Konkurs organizowany jest przez Instytut Muzyki i Tańca, we współpracy z Filharmonią Podkarpacką im. Artura Malawskiego w Rzeszowie i pod patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jedną z idei przyświecających konkursowi jest zamiar zaprezentowania i spopularyzowania polskiej twórczości muzycznej XIX i XX wieku, szczególnie tej niedocenianej lub zapomnianej.

The recordings were made during the first edition of the Stanisław Moniuszko International Competition of Polish Music in Rzeszów (20–27 September 2019). The competition is organised by the Institute of Music and Dance, in cooperation with the Artur Malawski Podkarpacka Philharmonic in Rzeszów and under the auspices of the Ministry of Culture and National Heritage. One of the ideas behind the competition is the intention to present and popularise the Polish musical output of the 19th and 20th centuries, especially the underrated or forgotten works.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

instytut muzyki i tańca
■■■■■

 Filharmonia Podkarpacka
im. Artura Malawskiego w Rzeszowie

DUX
Recording Producers

DUX 1655

POLSKI
ENGLISH

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

DDD